

HIZIRLA KIRK SAAT

Sezai Karakoç

1.

bu çok sağlam surlu şehirden de geçtim
beni yalnız yarasalar tanıdı
az kalsın bir bağ bekçisi beni yakalayacaktı
adım hırsıza da çıkacaktı
her evde kutsal kitaplar asılıydı
okuyan kimseyi göremedim
okusa da anlayanı görmedim
kanunlarını kağıtlara yazmışlar
benim anılarım gibi
taşa kayaya su çizgisine
gök kıyısına çiçek duvarına değil
kedi yavrularından başka
-o da gözleri açılmamış olanlardan başka-
el uzatmaya değer
soluk alır bir nesne bulamadım
bir gün daha öldü
ey batıdaki mağaralar
beni afyonunuz bağlasaydı da
uyusaydım
bu katı bu sert kente gelmeseydim
bir kaç eski ölünün kemiğini fosforladım
ışıklarını arttırdım bin yıl sonraki çocuklar için
yaşlı bir adamın şapkasını düşürdüm
karpuz kopardım
dağdan taş yuvarladım
ırmakta yıkandım
ölümsüz çamaşırlar giyindim
çivi yazısıyla yazılmış bir taşa oturdum
yanımdan tak kuran işçiler ve turistler geçti
çok eski bir şairin(ben miyim yoksa)
taktım aklıma şöyle bir dörtlüğünü:
“giydiklerin öyle ölümsüz büzülmüş ki
seni bir bardakta kaynayan
abıhayat sandım
elim uzandığı yerde kaldı”

şimdi ayı bekliyorum
ay doğunca onu yerime gözcü bırakacağım
aradığım bu ülkede de yok

**taşlar hatıra yazılamayacak kadar
fazla kararmış**

2.

ey yeşil sarıklı ulu hocalar bunu bana öğretmediniz
bu kesik dansa karşı bana bir şey öğretmediniz
**kadının üstün olduğu ama mutlu olamadığı
günlere geldim bunu bana öğretmediniz
hükümdarların hükümdarlığı için halka yalvardığı
ama yine de eşsiz zulümler işlediği vakitlere erdim
bunu bana söylemediniz**
insanlar havada uçtu ama yerde öldüler
bunu bana öğretmediniz
**kardeşim ibrahim bana mermer putları
nasıl devireceğimi öğretmişti
ben de gün geçmez ki birini patlatmayayım
ama siz kâğıttakileri ve kelimelerdekini ve sözlerdekini nasıl sileceğimi öğretmediniz**
bir kentten daha geçtim
buğdayları yakıyorlardı
yedikleri pirinçti
birbirlerine açılan borular gibi üfürüyorlardı
sonra birbirlerinden borular gibi çıkıyorlardı
pirinçler gibi çoğalıyorlardı
atlarını yalnız atlarını cana yakın buldum
öpüp çıkıp gittim yeşellerini

3.

bir beni anan doğuran kadınlar kaldı
çocuklarını kaçırmamın diye al kadınları
elmalarını ısırırım öfkeyle
rüzgarına bir çıban tohumu ekтім
böylece iz bıraktım
benim mirasıma yeryüzünde
yel çıbanı çıkaranlar konacaklar bilmeden
benim oğullarım onlardır
yapraklarımı onlar okuyacaklar
**onlar taşıyacaklar ellerinde
sayıklayan çiçekleri**

taşıyacaklar yüreklerinde
tifo beneklerini
öpüp duran melekleri
evlenmeyecek olan onlardır
denizlerin yarasını
iyi eden
denizlere doktor olan
onlardır
savaşlarda şehitlerin
ölümünü alıp kaçan onlardır

ey ulular sizin bana öğretmediğinizi
ben zamandan öğrendim
kuruyan hurma dalından öğrendim
damıtılmış petrolden öğrendim
yavrusunu arayan bir deveden öğrendim
hapsedilmiş yarı yanık
sancaklardan öğrendim
yıkılmış taş kemerlerden öğrendim
harap handan köprülerden öğrendim
ey ulular sizin bana öğretmediğinizi
ben yarılmış aydedeye öğrettim
delikanlı ateşlere öğrettim
en umutsuz bekarlara öğrettim
kundaktaki çocuklara öğrettim
öğrettim fundalara keçilere keçiyollarına

4.

ben kötülere iyilik saçarım
bu ceza olur
iyilere iyilik
kötülere kötülük
yapacak kadar güçlü ve seraplı olamam
iyi bir kentte

camide namaz kılan
omuzları birbirine dayalı
iki müslümanın arasından geçtim fark etmediler
hutbede imamın sözlerinin arasına tek bir kelime
kariştirdim tek bir kelime
bir kaç kişi irkildi
gerisi susadı susadı
çıkarmaz çeşmelere koştular
ama su yabancı ve acı geldi

çocuklarını görünce o vakit
dindi iç ırmak yankıları

5.

rapor

ben hızır ... gün ... falan saatta ... yerde
inceleme yaptım
anne suçsuzdu ve öldü
baba suçsuzdu eski incirler gibi hışırdıyordu
küçük çocuk suçsuzdu
bal rengi bir akıl sarasına bağışlandı
öbürleri suçsuzdu
çiçeğe yeni durmuşlardı
suçlu bendim
geç kalmıştım
evin kötü düşü balkona ağmıştı
komşu evlerde ayin başlamamıştı

kendimi iki yüz yıl insanoğluna görünmemeğe mahkum ettim

imza hızır

pulsuz

tarih çinseddinden sonra 5000

şahitler bütün oğullarım

6.

kağıt endüstrisinde
müthiş bir gerileyiş tekniği
papirüs
mermer
tuğla
ceylan derisi
ipek
kumaş
odun
saman
kepek

7.

bugün iki çocuğun konuşmasına kulak konuğu oldum

biri beni öbürüne çiziyordu
hızır'ın çizgileri derindir diyordu
su ışıltısıdır karanlıkta gözleri
sağ kolunun çizgisi parlarsa

tanda bir palmiye gibi
sol kolu karanlık kış gecesi
yaşı hep altmış üç
yüzü yeni gelmiş bir vahiy gibi
gözlerinin önünde hep rahman suresi canlanır
kalbi hep yasin okur
kulağında ilk âyetlerin depremi
ben hızır'ı gördüm kardeşim
ermişler için topluyordu zeytinleri
konuşması hint ilâhisi
ürküntüsü çocuk çilesi
genellikle dağ havasını taşıyan biri
yemesi bir gülün dirilişi

8.

benim konuşmalarım
çin yazıtları gibi
çevre benim söylediklerimi kaydeder
ama kaydetmez kendisine söz söylediğimin sözlerini
taşların kalb atışlarını duyanlar
yalnız onlar okur benim söylediklerimi
kayalar takvim yapraklarımdır benim
ay kaç kere tanıklık etti
taşıdığım yoksul kadınlar tabutuna
çok köle pazarında buldum
az kurtarış yapmadım insan satırında
insan alımında az göz gezdirmedim
kaç olta kırdım balık avında
kaç ip kestim idam sofrasında
kaç yılı aradan kaydırdım
takvim hesabında
kaç kulaç su geçtim
kurban töreninde
kaç çocuğu kaçırdım
kitap sineklerinin
tılsım salgınından
ilgım salgınından
zülkülüf bana dedi
sen su ver ben yemek vereyim
sen can ver ben kan vereyim
sen sağı çağır ben şehidi çağırayım
sen ovaya in ben dağda oturayım

ne kutlu ortaklığı o
zülkülüf bana dedi
yeraltında sesim var
zülkülüf bana dedi
doğuranlar bendendir
ana sesi bendendir
örtülü ödeneğimdir ocak
in kiraz bahçelerine in
kirazların yankısını dinle
denizi kirazlarda ara
ölümle kirazlar arasında
köpekle karyola arasında
bardakla araba arasında
bir ilgi kur
mağaralarda çekilen kuralarda
yamyamın ülküsünde
kabakulakta
bile bir bilgi ara

hızır hızır, işçi demek
meleğe öykünen demek

benim kitabım bu kadardır
yazıtım kısadır
anıtım yoktur
bahar senin öncün
güz benim artçım
yaz isa'nın
kış yahya'nın
bahar yaz güz kış
ben sen isa ve yahya
bir gülü yetiştirmek için
yaratılmışız
şükür tanrıya

9.

öldükten sonra insan nasıl dirilecekse
ölmeden ben öyle dirildim

kaç eleğimsağma altından geçtim
çocukken çok gözledim samanyollarını
yaz akrelerinin bile bakamadan edemedikleri samanyollarını
kaç kez yedim doğu sabahlarının
yaz aylarında çatlattığı narlarının narlarını
gelinler götürülürken perşembe akşamları

kaç kez yerinde durdurdum güvey atlarını
baharda çayırlarda yuvarlanırken vakit çobanları
saatleri kıra kıra ilerleyen bengisu zamanı
cebrail cebrail bengisu uzmanı
bir bozkır gibi yaklaşır kuşatır beni
karanlıkta uzaklarda insan konuşmaları
andırır cırcır böceklerini
arada şarap! diye bir ses yükselir
bir kadeh patlar
ateş fişkirir çakmak dağlarından
kurban kokusu yükselir
gürültüyle geçer kaf kabileleri
kara incirlerin sütünden sütunundan
zehirlenen ihtiyar kadınların
destanını söyler katır çingirakları
iftar sofrasında açılan gümüş tabaka
borçlu baba sesi
ayın doğduğu saçaktaki komşularla
kaplumbağa artığı en tatlı üzümlerle
ey donanmış sofrası saati
cebrail'e anlattığım buydu işte
cebrail bana ne armağan etti
bilir misiniz ne armağan etti
dünya ırmaklarının kaynak yerlerinden bir kolleksiyon
dicle'nin uçak yakıtı maviliğini
fırat'ın benzin yeşilini
nil'in kül rengi bulut stilini
bengisu bir kokteyl mi
kokteyl belki ama ne kokteyli
bengisu korosu
biz bir hızır'ız ama belki bin hızır gibi
biliriz yeryüzünde bengisu illerini
namazda yürüyoruz ışıldayan meşalelerle
oruçta aydınlığa isa'yla meryem'le
kulağımızda hep zebur düğünleri
düşümüzde incil şölenleri
ufkumuzda tevrat ülkeleri
sina dağından yapraklar
ve kur'an ordusunu
başkentlere götüren bir kumandan gibi
en soy arap atının üstünde

dimdik duran bir başkan gibi
bengisu alayının önünde

bir göçmen kuş öncüsüdür bengisu
baharda gelir dünyaya
kışın göçer aya
kış yaranın sargı bezi
yazın ovada dağda sesi

yusuf gömleğinin yıkandığı kaynak ondandır
mısır'ın kapıları onunla açılır
davud'un demirini eriten o

karıncanın karnından konuşandır
hüthüt onun üstünden yedi kere uçandır

evrim günlük sularla
devrim irinle kanla
bizse dirilişi gözlüyoruz
bengisu bengisu kayna ve çağla

10.

şuayb'ın görünmeyeni benim
ben öğrettim musa'ya eşyanın ötesini
şarapsız tütünsüz metafiziği
köpeği
yoksulu duvarını yıkarak koruyan benim
balıkçının kayığını delerek
çocukları gece yarısı
ayakları ters dönük
çağırın ve sonsuz kar çöllerine alp götüren
benim adamlarım değil mi
arkadaşları kılığında
arkadaşlarının seslerini çıkararak
kızılelma megalı idea
zenciye linç eden boya
kadınlar bir ışık lekesi tavanda
rimbaud en çoğul ışığa
bite ve sese
ağrı'da
-40 mantığında
koşedağı'yla konuştum
+40 ta da
çok penguenli ve bir koca katırlı kabileyle
yüzleri güneşten yanmış kabile

ulu kazanlı kabilelerle
çıktım gittim iğde nar kavun tarlalarından
az konuşuyorlardı
katır ayaklarının sesleri dolduruyordu öğleyi
yürüyen yalnız ulu bir kitaptı sanki
yalnız reisin şemsiyesi vardı
o da güneşten korktuğundan değil
yüceliğini ortaya koymak için
hepimiz kırk yaşlarında erkeklerdik
başımızın içinde arı uğultusu
yine de aydınlık ve keskinlik
bir buyruğa kapılmıştık açıklanmamış
güçlüydük sağlamdık polattık
çok ırmak aştık
meşelerde hüthütler gördük
kayalarda eskilerin alnyazıtları
arada bir, bir atlı ilerliyor
bir atlı geriliyordu
yeni buyruklar sessizce veriliyordu
sancaklar hızla dönüyordu üstümüzde
kartalımız vardı
eski kuşak olarak
maymun ülkelerinden geçtik
insan bölgelerini aşttık
melek surlarına yaklaştık
kentlerinde de çeşmelerinde de
kadehler kırdık şıkıdam şıkıdam
mermerleri bir is gibi yüzümüzü kararttı
güntutulmuşa döndük
sonra kur'an okudular ayrıldık
öyle aydınlandık ki
doğudan da batıdan da
birden gün doğmuştu sanki
iki güneş dört aydede
birden doğmuştu sanki
işte o vakit kadınlar belirdi
hepsinin adı meryem'di
ilk defa evlendiler bizimle
daha çok gittik
ama nasıl anlatayım
ötesini

11.

ikindidir sularımın biati

elini öptüğüm gün ustası
inci döküp gittiler keçiler
siyah bir ses bırakarak arkalarında
şaka yapıyormuşcasına
hayata alışan oğlaklarıyla

yazın dicle kıyılarındaki kuma

gömülen eşekten daha çok ne var

güldürecek çocukları

görmezlikten gelecek babaları
eşek kurumuş bir dicle'nin yankısı gibi
bütün bir ortadoğu demekti
okuyanlar okumuştur eşeğin boyun çizgisinde oğul yazısını
kadın oğlundan alamadığı mektubu yani
eşektir bilen meşe yapraklarındaki
yalancı kudret helvasının anlamını
koyunların ikindisinde eşek de gitti
kasabadan o meşhur ölü de geçti
testiler sokaklara boşalttı gizli bir seheri
bu ölü hangi batmış imparatorluğun bayrağı
götürülüyor yalınkat bir müzeye
yerebatan sarayı'na
alınarak tekbiri
yer altı camii'nde
benim ben ben hızır
çankıranım ben
hamam soğutan
görklü bakışlara gece aralayan
yumurtada bekleyen
kafataslarını koruyan
bahçelerde
hıdrellez pikniklerinde
ateş avcısı bilge develerin
öfkelerini gün batımlarına taşıyan
yaşlımın gençliği gence genç

çiğ yuvarlayıcısı

kaya atıcısı

dağ bölen

depremin özü

şimşek mayası

hardal kokusu

çekirge sabrı
arı vahyi
ölü etkisi
bitişik odadaki boşluk
cihan savaşlarının ilk başyazısı
ilk insan
son türbe
ben
hızır

12.

ey kadın sana fısıldayacaklar muştu sana
tutunacaksın doğurmamış bir anne gibi hurma ağacına
çölün içinden yükselen bal ve çekirge karışımı
deve duyarlığıyla yüklü serapsız heyemolalarla
ey kadın sana fısıldayacaklar muştu sana

sen ki yoruldun çamaşır yıkamadan bir ırmak kıyısında
çok güneş alan artan ışığı mağarana vuran
o yumuşak sudan öğrendin öğreneceğini muştu sana
o sade giyimli yaşları belirsiz bilginler ki
eski kuşakların türlü dilini konuştular da
sen bir tekkelime konuşamadın yıllarca
sağ duvar konuştu sol duvarla
su hurmayla
ay keçilerle koyunlarla
sen bir birsam halinde konuştuğunu sandın içindeki çocukla
her dil senin için çağdaş oldu
ölmüş olan en eski ibranice
hititlerin ve himyerilerin dili
sonra şölen bitip bütün diller çekilince
için bir nar gibi kızardı o sessizlikte
işte o vakit çocuk doğuran kelime geldi
doğmadan konuşmayı öğrenen insan geldi
o doğmadan seninle konuşan bir erdi
uzun bir kıştan sonra gelen ilk gün ışığı gibi
uzun bir sessizlikten sonra gelen o ilk kelimeyi
bir insan gibi bir er gibi gören
karşılıyıp konuklayan kadın muştu sana
ateş almış günü geçik resmi yapraklar gibi
bir dağ ucuna yığılmış o kent ki
seni en çarpık bir düşmanlıkla
karşılama hazırlanmakta

öyleyse ey bir kelime doğuran kadın
muştı sana

yankı yapan kutlu kadın **muştı sana**
bir meleğin bir sözünden gebe kalan kutlu kadın
ayrılığın şiddetinden gebe kaldın
aydınlığın artışından oldu isa
artık çıkabilirsin temmuz öğlesine ama
üç gün yüce bir oruca borçlandırıldın
en çok konuşman gerektiği anda
ayazmaların aynasında boy gösteren
dişbudak ormanı gibi azgın bir kalabalık
önünde o ulu konuşmanı yapacakken
bir yaratış susmasına adandın
yalnız işareti serbest bıraktın
doğurman cinsinden bir oruca başladın
çocuk erdi
su durdu
muştı sana
hadrianus'un kütüphane mermeri
çeşme oldu aydınlık bir kuşluk kitabına
çocuğun mucize alfanesine
loş aralıklarda
gümüş tabaklarda
pirinç ayıklayan komşu kadınlar sanatına
ki ay ev önlerinde
iğdelere batardı alacakaranlıkta
alacakaranlıkta **muştı sana**

13.

ilyas'la buluştuk mu buluştuk da
en ince durumundaydı kabuğuyla yumurta
bir çan gibi çınlıyordu otlarsa
elimiz az kaydırak oynamadı şen bir mantarla
dağlarda son karları sürüyordu sularsa
ilyas dedim
ey en yumuşak isimli kardeşim
güvercini doğuya mı uçuracağız ilkin
doğu o yer senin ana oğul memleketin
asma yapraklarını mı özledin
içindeki sesler mi ürkütüyor seni kemiklerin
okumadın mı şubata ses veren
vakitsiz belgesini cinlerin

eyyûb zülküfûl yuşa ve senin kanamadığınız
şit ötesi yakalanmaz izleri örtülerin
yahya'ya tanıklık etmiş arı kayaların
yeniden çalkalanışı ben miyim dersin

ilyas, konuğu iyi ayarlayamadık
tüccar gün ışımadan gitti
parola oldumolası iyi verilmedi
nöbetçi vaktinde değiştirilmedi
at yavrusu ata benzetilmedi
bumbar yemek kumarın en iyisi
israil bir tarihi gece gezerek geçirdi
altını altın bildi
gümüşü gümüş bildi

sonra isa geldi

önce çocuk olup dedi

sonra büyüüp dedi

işte bütün bunları sen bildin bir de ben bildim

doğu birikti birikti birikti

çoban dedi ki
en soy arap kabilesinin arapçası gibi
bir süt ısmarladım size
bu en bilge keçimin armağanı
bu bağış oruçlardan oruçlara aktarıldı
ayın bir iğneye döndüğünü görünce dolanırdı
dağın çıkılmamış yerlerini

sonra çoban sabahın alacakaranlığında
hasta bir kuzunun evine gitti
uzun bir süre ışıltısı kesilmedi
ilyas'ın sabrı gibi

ben ve ilyas uzun bir süre
süt hayallerinde yandık
ellerimiz ve yüzümüz uyanıkken
vücut sıcaklığımız arttı ama
gözlerimiz ne oldu bilmem ki

ey ismini okyanus köpüklerinden
yunusların aynalarda yansımısından
almış olan kardeşim
ölen insan

al tutmuş toprağı alkışlamadan
biz yeşilin yıldönümünü kutlayalım

baharı muştuluyalım
enlemlere boylamlara
sabır yatırına
adı mehmet olan çocuğa
müthiş bir ruhun tıbbı gibi

14.

**ben, kışın kefen gelini
çamların diri ölüm toplumundan da
üzüm kürelerinin benzerliğindeki yalnızlıktan da asmaların
kurtulmuşum kaynayan bir çölüm belki
birden doğup büyüyen içine insan sesi karışmış
sonra ansızın küçülüp kaybolan**

kum tepeleri

şehit, insanın birden bana dönüşümü çevrilimi
bir çok cami mimarının görünmeyen danışmanı
genellikle ben oyarım göğe minareleri

**bilgimin çokluğundan vakit darlığından
işimin başımdan aşkın oluşundan
bir türlü geçiremedim yalnızlık serüvenlerini**

dağdan gözleyen bir hızır vardır kasabayı

bunu en iyi bilen

kadınlarına alışmamış ısınmamış bir kasaba beyi

her gece kutsar beklenmedik bir çeşmeyi
hep yoksul değilim arada zenginim belki
suların kaynağındayım

gül kokusunda

elma terinde

şafakta uykuyla uyanış içinde

bir yanar bir sönerim

uzatan bir fenerim

savaşta cepheyim

yaraların bezi benim

tutsak olmayan bir erim

çünkü tutsağın yüreğindeyim

kan değilim kandan da ötedeyim

özgürüm ama yalnız değilim

ey insan prizmaları

sizden uzak değilim

ilyas benim kızılötem

ben sizin morötenizim

ben en çok horozlarla gezenim

**geceleri namazım
sabahları ezanım**

15.

**nuh'un bir işçisiydim
günlüğümü biriktirdim tahta aralarında
bulursanız nuh'un gemisinden bir parça bir kalas
içinde altın vardır işte bu işarettir sana**
altının üstünde nuh'un mührü
dünyanın en ilkel yazısıyla
ilkel ama sade ilkel ama canlı
ilkel ama güzelliğiyle çarpar insanı
**ben ibrahim'in sır kâtibi
yakub'un dedektifi
yusuf'un hapisane arkadaşı
düş yorumu öğretmeni
ama görmedim yavuz bir öğrenci
aydın kılıçların şelâlesi
musa gibi**

öğretmeseydim duvarını devirerek yoksulu kurtarmayı
çıkartabilir miydi musa
mısır'dan israil'i
delmeseydim bir yoksulun övüncü kayığını
geçirebilir miydi musa
kızıldenizden israil'i
bir vuruşta on pınar
çıkartabilir miydi çakmak kayalarından
**öldürmeseydim hiç acımadan
gözünün önünde o çocuğu
bütün suçsuz çocukların katili
firavun'u boğar mıydı daha yeni kurumuş bir deniz**

musa sürüyü şuyab'tan öğrendiyse
yolu dağı yaylayı benden öğrendi
şuyab'tan öğrendiyse köpeği
kurdu benden öğrendi
benimle kahve içti geceleri
onunla namaz kıldıysa sabahları
benimle dua etti akşamları
**ondan aldıysa tanrı sevgisini
benden aldı korkusunu
ama ben karanlıklarda yittim
musa ışığa vardı**

**“kırklar yediler geldiler
beni alıp götürdüler
bir çok yeri gezdirdiler
sonra geri getirdiler”
deseydi musa yalnız beni anlatmış olacaktı**

16.

**şekere alışmış akrebi öldürmezsen
şekerden zehir yapacaktır
çocukların için bunu iyi bil
bu öldürdüğüm çocuk için bir örnektir
her yaz bahçelerde binlerce akrep öldürülecektir
geziye çıkan çocuklar için
gün görmemiş menekşeler derilecektir
baharı gecikmiş kentler için
kurban bayramında ortalık ışımadan uyanılır lambalar yakılır koyunlar üstüne bir ışık düşer
dağ ışığından önce
kurban bıçak sesini duyar ezan sesinden önce**

saatlarını çabuk tüket ey ulu gece
kurban bayramıdır en derin bayram bence

bu ne uslu yumuşak yaratıklardır ki
kilometrelerce
günlerce
yolu aşarlar sabah kuşluk öğle
ikindi ve çöldedirler akşamları
ve sonra yorgun doldururlar çarşıları
ve top patlamadan önce
her biri başları gün doğusuna dönük
bir evin önündedir
çocukların önündedir
çocuk ellerinden alırlar son dünya yeşilliğini
bir bengisu gibi içerler
son sularını

saatlarını çabuk tüket ey ulu gece
kurban bayramıdır en derin bayram bence

**kur'an dinlemiş ve ondan boyun eğmişlerdir sanki
yaşamın sırrına bizden önce ermişlerdir sanki
kendilerini bir ses uğruna kurban vermişlerdir sanki
ölmeden önce ölümden sonrasını görmüşlerdir sanki
dağlarda yankılanmışlar derelerde ağarmışlardır sanki
düşlerinde mekke'ye varmışlardır sanki**

saatlerini çabuk tüket ayını ve yıldızlarını yak ey gece
bizim kalbimizde kurbanlar kesilmeden önce

17.

fırtına lût'a ait

saçlarım yağmurda uzar

gözlerim aydınlanır kaynak sularında

yemeğim pişer yeraltı ılıcalarında

buğdayda ışıırım kararırım samanda

yazlığım saman yollarında

kışlığım avcıyla av arasında

baharım kayıkla kayıkçı arasında

güzüm balıkla balıkçı arasında

samyeli gölgeme ayna

zafertakım eleğimsağma

için şarabımı böğürtlenlerde kırılmaz bardaklarla

şarabım bâdısaba

yunus'a aittir balina

diş ve tarak yunus'a aittir

demir ve zebur ve ses ve öfke dâvud'a aittir

ve dert ve sabır ve yara

ve yaraya dayanmak sanatı eyyûb'un işi

zülküfûl'dür gün doğmadan

geri döneceklerin kefilisi

bu halkın hilesini en iyi yuşa bildi

işte o zaman ateş en keskin bir şuurla

ortasına doğruldu ganimetin

bir kente girdim mi

bahar yağmuru gibi girerim

rüzgârların arkadaşı atlar gibi

büyütürüm güllerini

arıtırım sularını

bakarım mermerleri gebe mi

tabutları teneke mi

aydınlık mı ekmekleri

kirli mi yıkanmış mı gömlekleri

güzü mü andırıyor gözbebekleri

dinleniyor mu erik ağaçlarında

yeni yıl kelekleri bahar kelekleri

kükürt mü serpilmiş bağlarına

gözlerden akan bir kireç mi

başaksa bana ait

çocuk benim ülkemdir

ana karnı geleceğin belgesi

18.

günleri bıraktınız takvimle uğraştınız

suyu özlediniz de aramadınız

harût ve marût'u dilsiz eden

saçlarından peygambere büyü ören

uykuyla ilgili su ve kuyu bilgilerini

taşları deler deler de su gelir

ışıklı bir engerek gibi

vecde gelmiş bir devenin

bol arılı sesi gibi döner döner de

bin tanrı mahkûmunu arar

suyu arayan adam değil

suyun aradığı adam ol sen de

sen doğu olursan güneş sana gelecektir

sen kuşluk olursan kuş sende ötecektir

sen kuyuda oturacak bir ders taşı bulursan

bir kabri dışından oyan yontan değil

içinden insan biçiminde kışkırtan olacaksın

her lambanın bir kuyusu vardır

ordan aldığıyla aydınlanır

kuyusuz bedir bedir midir

bir bedir kuyusuna doldurulmadan önce

kureyş uluları

sağken işitmişler anlamışlar mıdır

ey aydınlanış saatleri

ölüyle konuşulan saatler

tabutta demlenen şaraplar

eski vergilerden damıtılmış viskiler

bardakları kıran şampanyalar

bir kuyuya balık olmuş haydutlar

mağaralara kapı olan duvar olan

kuyulara duvar olan

örtü olan kayalar

kuyu zeytin nar

yeşeren bir kuyu arar

vaktin arabı çılgınlar

19.

bahçede uyuyan çocuğu
yüzüne vuran
kirpiklerini kınakınagibi yakan gün uyandıramaz da
anne uyandırır babanın eşi uyandırır
iğde ve gül kokuları çeşme gümüşleri
hurma çiğleri serçe ışınlarıyla
bahar uyandıramaz da
günlük süt için ayaklanmış
evin keçisi koyunu ineği uyandırır
çoban sürüsünü geniş bir kuşluk alanında toplamıştır
ekmekler ve aylıklar alınmıştır
kimi yoksullar da içleri ürpererek
çobanın paylaşmasına da katlanarak
yükselmeyen bir sesle bir yalvarışla
biraz daha vakit kazanmışlardır

dağ hazırdır

gece kamaşmalarından kurtulmuş

sürüye bir kent olacaktır

sürü kuşlukta tutacaktır eteğini
bırakılmış bağlarını
kaba bir köylüye dönmüş ardıçların
yatırılmış meşelerini
ayı soluğunda turunculaşmış alıçlarını
çocuklara beklenmedik bir yemiş ufku dağdağanlarını
kırlarda bize kahve sunan menengüç ağaçlarını dolanacaklardır

keçiler koyunlar ve sığırlar

kuşaktan kuşağa iletecekleri bilgileri

gündüzleri dağda toplayacaklar

evlerde durmamacasına yazacaklardır geceleri

bunlar kır papirüsleri

bir şiirin ipek sayfalarıdır

su düşmeyen bir kovuğa saklarlar onu

sonra güneş açınca

o sayfa ağızlarında

tekrar çıkarlar çayırlara

benim rengimi hızır rengini boyamaya

başbaşa vermiş birbirine iyice yaklaşmış koyunlar görürsün

sayfalarını kalb sesleriyle karşılaştıranlardır onlar

her biri kendi sayfasını öbürüne okumaktadır

unutmamak için bilgilerini

arasıra kendilerine tekrarlamaktadır

çocuk tam sürü kalkarken
güneşin koğaladığı bir yolda koşarak
kendi küçük sürüsünü büyük sürüye katacaktır
işte o vakit kurtulmuştur ağırlığından evin
korkuyla utançla umutla yüklü sis dağılmıştır
kendi kendine konuşmanın yemişi
çocuğu şehre döndürecek
daha üstün daha büyümüş ve daha yeni
bir de vardır dağdan sürüyle inip
çocuğu bir mevsim gibi çağırarak
kara üzümün kurusundan yükselen
çobanın ayak tozunda gün kaydıran
koyundan keçiden inekten
ve köpekten
ayak altlarında ezilmiş böceklerden
yeni bir çatı kuran
akşam saatleri

20.

-kapadın mı iyice taşı
-taş kendi kendine kapandı
-o kıvılcım saçan nedir içerde
-gözlerimizdir
-şehir bizim ansızın yitişimize ne diyecektir
-şehir evlerini büyütecek
badanasını yenileyecek
fırınlarmı kapatacak yeni fırınlar açacaktır
süt sağacak
köpüklenecek
şarabın kıvamında yenilikler
devrimler yapacak
ve bizi unutacaktır
-bizi unutmayacaktır
her bey değişiminde
her üye seçiminde
her çocuk ölümünde
her sayfa açışta
her kitap yayınlanışında
her kitap yakışında
her sürü dönüşünde
bizi ansıyacaktır
her su kuruyuşunda

her açlıkta her vebada
her şimşek çakışında
katedrali uğuldatan gök gürültüsünde
mermer yaran depremde
bizi ansıyacaktır
her defîne buluşunda bizi unutsa da
yeraltından her levha çıkışında
bizi hatırlayacaktır
gebeler bizi yalan yanlış sezerler
doğumlarda aydınlıkça bilirler
çocuğun çevresindeki ışık
-ki onu yalnız anneler görürler-
o ışık bizdendir bunu bilirler
çocuklar şubat ayında
kara düşen kurt izinde
bizi ansırlar
yüreğe inen bir çivi biçiminde

-bizi unuturlar
senato seçimlerinde
sofrada değil belki şölende
biz nerdeyiz arkadaşlar düğün nerde
biz konuğuz şölende
ama gün olur anılmayız
manastırda bile

hey ancak göz kıvılcımını seçebildiğim arkadaş
peki bizim o evren beneği
köpek nerde

hepsi birden (bir korkuyla) -evet köpek nerde

-köpek ne dışarda ne içerde
kayanın kendisi belki
mağaramızı evrenden ayıran
kayserden ve kayser kentinden ayıran
zarın perdenin belgenin ta kendisi
sabah yıldızı ışıırken dışardadır
gün doğarken içerdedir
bir kadın doğursa dışardadır
bir baba ölse içerdedir
bir savaş olsa içerdedir
bir barış imzalanırsa dışardadır
deniz inse içerdedir
deniz çıkırsa dışardadır

çoban çoban içerdedir
sürü sürü dışardadır

hepsi birden (korkuyla, ürpertyle, coşkuyla, azrail'i görmüşçesine, israfil'in surunu
iştmişçesine) -peki köpek nerededir

-arkadaşlar sizi bir alacakaranlık uykusuna çağırırım

köpek kemikten yapılmış

üstüne sayfalar yazılı bir deridir

o bulunduğu zaman biz de bulunacağız

bulunup bilineceğiz demektir

eşsiziz demektir

mağaramızı kılıçlar koruyacak demektir

kent para fırın ve ateş değişecek

içine bizim alınyazımız karışacak demektir

gün saatini bizim yerimize

kıtmir kuracak demektir

köpek bir gün bize

o boz tüyleriyle

ıslak dliyle

bir çocuk sesini andıran sesiyle

hepimizin çocuğu geri dönecektir

bir külün içinde yüzyıllarca duran

biçimini yakalayıp geri dönecektir

deniz kıyısında kayık karan

genç kızların ışınların taşıyacaktır derelere

ve çölde ilerleyen bin tonluk bir deve

gibi bize bir siteyi yüklenerek dönecektir

gün vurduğu zaman ağzına mağaranın

bizden alınan vakit bize geri verilecektir

çiğnenmemiş çayırılıklardan

devşirilen yeşillikler yüzümüze sürülecektir

bir el uzanışıyla

gelecek çağlara çağdaş olacağız

uykumuzu en ulu ders olarak okutacaklar çocuklara

uykumuz korkunun ötesinde

yeni bir kımltı demek uygarlıklara

uyudular ayakları ses çıkarmadan çakıltaşlarında

güneşte pişmeyen bir yumurta

tapınaklar için kesilen taşların biçiminde

gökten başka denizden de anlaşılın gecenin gelişinde

solan kadınlarda eriyen gülde

uyudular uyuyarak onardılar

ışıttılar insan yüregini
kentler battı kentler çıktı uyudular
mağaranın ağızını kapatan kaya
değirmentaşı gibi döndü yüzyıllarca
en az gerekli gün ışığı vererek içeri
en yüce bir yaşama için gerekli
kabusları süpüren umut için gerekli
rüya gören sayıklayan beyin için gerekli
kurban sanatının şehidi eller için gerekli
kelimeyi dürbün gibi geleceğe çeviren
dağ görünüşlü diller için gerekli
tenleri bir hızır konuğu gibi yeşil ve al
uyudular gençliğin mağara konukları

21

çağır çağır su kuyusuna çağır
tatlı uslu bir ırmağı andıran
kayıklara yakışan bir haliç parçasına
şubata hızla aşmak isterdin
gidilmemeliydi çünkü başkalarıyla
karanlık taşıyanlarla vücutlarında
kayaklarla karlı dağlara
martta kış pusunun ayıklanmasında
günüşığıyla dağlardın
kristal medrese camlarını
söylemediklerini söyletirdin leylaklara
mayısta
iğdelere nisanda
çağır o tepe insin su kıyısına
senin ona söylediklerini
o denize söylesin deniz sana
şiiir geceleri
büyük pastane'de kulağa çalınanlar
şehir gezmeleri
fotoğraf çekilirken elde tutulan bir bardak su
-elden geçerek yüze vuran alabalık aydınlığı
isa sesi meryem kuşığı
ve sendeki o meşhur yayha tepkisi
ıslak bir ortaçağ yolunu andıran iç sokaklar
kış
elden taşarak yüzü oyarak saçları kömürleştirerek geçen oyun kiri
içinde taşıyıp da bir türlü atamadığın taşra akrebi

hey üst katları titreten vakit oğlağı
çin fransız kültür merkezi
çağır çağır o rüzgâr gelsin
belki içinde bir fısıltı bulabilirsin
denize yüklersin
o da bir bahar açılmasında
kısır kadınlara veriversin
ve deniz şu kıyısına indiğiniz
hiç değişmesin
çağır çağır akşamı
gençlikte birlikte gezdiğin
taşıdığın umutsuzlukla birlikte
lâmbadan ürken
aydınlığı yaşamanın sonu bilen
yatak kâtibin tahtakurularına
çağır o yolculukları
seni götüren geri getiren treni
bitmez bir kaya akıntısının
anlamını düşündüreni
o arştan düşen
konusamamaktan
dudakları kurumuş kayalar
ve kızların sulara vurmuş ışıklarından
sıçrayan çizgilere susamış kayalar
ne kadar benimserdi bu suyun
kumu altına çeviren bu suyun
bir yüksek fırın olmuş
gövdesine çarpmasını
çağır yüzündeki acıyı
bir bahar çiğinin düşmesiyle açıklayan babayı
her gün bahçesinden
gül devşirmek isteyen
senin için güle sabırsızlaşan
o anneyi
annenin sağlık günlerini
it it denizin dibine it
gül yerine elinde bir belgeyle gelen
henüz atların kokusunu yitirmemiş
eski tavlalardan bozma
hastahanelerin alt katlarını
kule diplerini
en çok hava isterken

havadan uzaklaştırılmış
kalb hastalarının yoksul öcünü
onların sevgisini öce çeviren gençliğin geçişini
bütün sevgileri sen kendin kendin için ece çevirdin
ve üstüne büyük harflerle yazdın
“başka yerde kullanılmayacak”

başka yerde kullanılmayacak bu deniz
peşinden sürüklediğin lânetleri
bir kitap yaprağına çevirmekten
sen bu suyu anlamadın daha
bengisudan daha bol ne vardır dünyada
karalardan daha büyük yer tutar o
gir yıkan içinde yüz öteye
gez üstünde kadim balıkçılar gibi
ye etinden kat özünden gövdene
çıkart derinliğindeki inciye
ki senin o gençlik aşkıdır
sevgilinin seni çileye iten öğütleri
senden uzaklaştırarak kendini
bir demirci gibi döğdü döğdü de demirini
kurabildin kendinde ve çevrende
o demirden kendi medine’ni
çağır çağır bu suya medine gelsin
bağrındaki saatinden bir ses yükselsin
çöl silinsin yol bitsin
hurma hayaletleri belirsin
deve neşeyle durup ilerlesin
bir imrülkays aruzu gibi ilerlesin
çevremiz o konuklarla dolsun
çay bile incitebilir onları
bu yumuşak su kıyıları onları dile getirsin
sen uslu bir çocuk olup dinle
dolup taşarak karadan denizden gelenle
semaver buğusunda titreyen evlerle
denizden karaya akan köpüklerin uzun kuğusuyla
dinle sen ermesen bile
bir ermiş erebileceksin
ermiş bir sözün olmasa da
bir ermişin sözünü duyacaksın
çağırmasını bilersen gelecektir
doğu’yu batı’yı bilen gelecektir
bir ölümden sonrakine

ögle sıcağındaki sebil gibi
gün gelecek su kıyısındaki
o türbe ışıyacaktır
bursa'daki ulucami'nin
en suskun taşları bile konuşacaktır

22.

eve dönüş gecesi ne geceydi
eşegin üstünde türkü söyledin
köylüler bile farkındaydı sevincinin
yıldızlar mutlu bir sofrada
yükselip inen gümüş kaşıklardı sanki
ya salonun o aydınlık hali
ama birden karşınıza çıkan
içinizi bir incir yaprağı gibi büzen
o kardeşteki göz ağrısı
anne telaşı
çocuğa dönüp çaresiz duran
size dönüp bir umutla taşıyan
siz ki bir doktordan öte iyi ediciydiniz
dağlardan inmiş bir göz iyileştiricisiydiniz
peki kaç gün sonra o göz ağrısını
o yukardan inen görüş sıtmasını
yumurta hummasını
neyle kestiniz neyle dindirdiniz
şimdi onu benden dinleyebilirdin
ama yıllarca sonra
o göz ağrısının çağrışımı gibi gelen
bir kulak bir diş ağrısı
alıp götürdü kardeşi
lanetli bir peri
yol gösteriyordu ışık tutuyordu sanki
bengisunun yankısı ve aksi
kara bir su kıyısına
bir arı oğulu dünyasına
nar sevdasına
an o çocukluğu ki
karlı kurban bayramlarını
kuru üzüm iftarlarını
bağa taşan ev seslerini
an an ki
kurtuluşunu şimdi bulursun belki

**içinden güneşe varan ses babadır gündüzleri
ayı kurcalayan ses anadır geceleri
ne mutlu sana
bulursan insanlarda
andıran birkaç çizgi
gün batmadan önceki kardeşleri
gün doğarkenki kuşluktaki
öğledeki ikindideki**

bir balık görünce nasıl çırpınırsa bir martı
gün batınca nasıl çırpınırsa
boğulmuş bir kuş gibi
bir deniz

**çocuğu ölünce öyle çırpınır anne
annesini ölüne bir çocuk öyle çırpınır**
çırpın çırpın ki belki görürsün ölümden ötesini
senin mesleğin bir bakıma ölüm mesleği
bozulmuş saatleri ölümle iyi etmek
**ölümle açmak kurumuş dudakları
ölümle açmak kapanmış gözleri
öleni ölümle diriltmek
ölümle sağ tutmak sağ olanı
ölümün ışınıyla görmek
karanlık gecede
karataştaki
kara karıncayı**

23.

**ne cennet ne cehennem ne dünya
âraf'ım ben
cennet demektir benden biraz ileri gidersen
arkada bıraktığım ateş kayaları
dünyadır cehennemdir
âraf dünyanın cennete yakınlığı
dünya âraf'tan buraya uzanmış bir diş gibi
âraf'ı ben dolaştırırım yeryüzünde
bir ağaç hışırtısı gibi**
taşlar maymuna dayanır
ağaçlar sese çıkar
gel dinle bağdaki eski asmaları
kır akşamda batan üzümün bardağını
çevir harf çiraklarına
av sularını avlanmış suları

petrolde el yüzün yıkamasından
tüter buhurdanı şiddet işçisinin
bir geyik karnında kanında erir bir haydutun tüfeği
ve haydutun kanında yeşerir jandarmaların yiğitliği
sel alır dağdan indirir bizi
üstümüz boyalı aş kırmızısı çamurla
eşkiya dürbününde görünürüz ama
aramıza yağmur girer

**borçluyuz hayatı ansızın gelen bu yağmura
aslanı uslandıran**

aslanı ıslatan bu yağmura
taşların yaklaştığı bir düğü dünyasında
gölgeni büyüttün sen boyuna
bir kav evine döndün
yanık bir azık oldun ezik çakmaklara
anne merdivenden indi yalvarışlarla

dostun ölümünü yeni öğrenen bir yüzdü artık baba

yüz çizgileri derindi zaten daha derin oldu
ayakkabı çıkarılmadan giyildi yeniden
unutuldu iyice fark edilmiş kuşluk ikindisi
–kuşluktu ama ikindi gibi–
alıp götürüyor o arkadaş kuşkusuz
birlikte boyadığımız iplikleri şimdi demek ki
gidiyor ama kim gibi
zekeriya gibi mi isa gibi mi

baba düşünüyor

**yeni bir dicle kıyısından dönmüş olarak
sırtında kırların ilk ırmak izleri**

bu yürüyüş bir düşünüş gibi

kafanın bir duvarından bir duvarına

kasaba kuzeyinin sülükle döğmeli sularına
karınca köylerine cin yurtlarına
hızır'ın içinden geçmeye çalışan bir şeytana
çocuk ve süt umulan peri yurdu bir pınara
pazartesiden pazara
cumartesiden cumaya
eve varıldığında
içinde bir yunan heykeli büzülmüş gibi
ölümün kıyısında kıvrılmış örtüler
örtüler birdenbire artar çoğalır nerdeyse ürer bir evde
bir göz yeni örtülmüşse size
sen bütün bunları çıkardın

evden bir yıl uzaklaşmış babanın
gelir gelmez çıkıp kasabanın
öteki ucuna gidişinden
düş yorumu ustalığın böyle başladı zaten
bir dağ doğurtabilirsin bir bozkırdan
gül toplayabilirsin bir çıbandan
narlar menekşeler devşirebilirsin bir kurbandan
bir azizi sağlarsın bir roma yangınından
bir cami çıkartabilirsin bir katedralden
sen ne denizler gördün
güneşin batışında
kesildiği andaki bir kurban gibi
kıvranan
ve çamlara çarpmış yaralanmış
cam parçalamış kargalardan
bir çan çalıyor
bütün eski köprülerinde avrupa'nın
bir sancak kaygılanıyor
sancısından dünyanın
erleri yeni yeni yerleşiyor yerlerine âraf'ın
ışıkları bir kez daha yanıyor cennet'teki davanın

24.

sofra sofraya değer sofraya sofraya
sofra sofraya bakar yaklaşır sofraya sofraya
böylece gökten sofraya iner dağa
şairlikten sonra başlayan azıklarla
şarap dense de şarabı aşmış şarapla
susuz topraksız ve göksüz büyümüş bir buğdaydan
yapılmış ekmekle donanmış bir sofraya
kansız ve etsiz bir sofraya
ne kedi ne köpek sofraya der buna
ne hintli ne rum sofraya der buna
hızır avına çıkmış bengisuya
bengisu kâbusuna kanmış insan sofraya der buna
sen de günlük sofrayı bir kaç kere
en çok da çocuklukta o güz oruçlarının
iftar durumlarında sandın böyle bir sofraya
doğudan gelen davullarla sahurda
bir sofrayı böyle bir sofraya sandın
evin saati gösterdi hep böyle bir sofrayı
ikinci kur'an'ından sonraki sofralara

kattı zamanından bir zaman belki
kana dönüşen bir şarapdeğil
duaya çevrilen bir şarap içildi o sofrada
ten olan bir ekmek lehimi değil
gönül azığı olan bir ekmek yendi o sofrada
zeytinse hem ışık verdi hem sofraya katığı
idris ishak ve şit azığı
ilyas gölgesi
bir yusuf akşamı
ilerde bengisu doldurulmak için
bünyamin'in yüküne saklanmış
gümüş su tası
yakub'un koyun postu
ibrahim atlası
bekçiyse musa'nın asası
işte böyle bir tören içinde açıldı gök sofrası
bu bir yas mıydı düğün müydü
büyük bir şehirden geçen
bir kasaba halkası
sona eriyor demektir bir dağ çağı
orda anlatıldı gece yarısı
bir iç çağrısı gibi sofradan
ve isa'dan yükselen
havariyun'da yankı yapan
gelecek dönemin mekke çağrısı
gelecek vakitlerin mescitleri kurulsun diye
onlar yıkıyorlardı mihrabında
putperest ateşler yakılmış
ön cephesi yerinden oynamış tapınağı
orda anlatıldı cebrail'in yaprakları
orda katıldılar bedir savaşı'na
yeşil sancak tuttular
durdu sancak
orda da görüldü alkışlandı
hendek savaşı'nda
kayaların kıvılcıklarında
yanıp söndüğü gibi
istanbul ve roma'nın silüetleri
ve önlerinde
yeşil sancaklı sultan tuğları
arzı soyunmuş
arşı giyinmiş asker

şimşekle devrilmiş bir boğa gibi
yere serilmiş bir haliç
sonra “ayrılış” konuşmasında
sustu isa
sustu isa’da her havari
sustu yüz yirmi dört bin sahabi
sustu zaman
sustu bengisu
su sundular yaralı sahabeye
durdu arz karıncaları
sustu arş sesi
durdu develerin üstünde güneş
hurmalar bir vâdiden bir vâdiye gidip geldiler
ve durdu yaprakları
dört kitap durdu ve dinledi
“şahit ol ya rab!”
sesi kaldı yalnız ortada
onlar da sofrada
bizim gibi şahit oldular

25.

şam’dayız
mevlana ve mesnevi
muhyiddin ve yasin
şems ve füsüs
şems nasıl değiştirdi
bengisu sarnıçlarından geçirerek
mevlâna celâleddin’i
ve yasin bir delikanlı biçiminde
ağır ölüm hastalığında
nasıl iyileştirdi ibn-i arabi’yi
mekke çatısında füsüs’un ve futuhat’ın yapraklarını ayıklayan
güneşin yağmurun ve rüzgârın yardımcısı kimdi

şam çarşılarında şems’e rastlamadı mı
yolun bir kıyısında o öbürü bir kıyısında
şems bir soruydu
bir cevaptı mevlâna
benziyorlardı bir arada
kişinin kendisiyle yaptığı bir konuşmaya
muhyiddin’in ibnürüşd’e dediği gibi
bir evet bir hayır demedi mevlâna
hep evet dedi şems’e bu konuşmada

**şam çarşılarında mevlâna
aradı durdu şems'i
bir yitirip bir buldu şems'i
şems bir bengisuydu o'na**

mevlâna şam'da muhyiddin'le konuştu
ona şems'i sordu
muhyiddin kabrini açarak
**sabır kitabından bir yaprak çevirerek
şems'in kendisini gösterdi**

sonra yorgun bir şam öğlesinde
sıcakta çekirgeler kavrulurken
çömeldi bir su kıyısında
hızır'ı gördü alı yeşili gördü suda
şems'i gördü ve buldu kendini

**şam çarşılarında şems alındı mevlâna'dan
kendisine mesnevi verildi**

gökten bir kartal geçse
ve yere düşse gölgesi
bu acaba şems'in mi gölgesi

yerin altından gelirse
bir su şırıltısı sesi
bu ses şems'in mi sesi

çöllerde kumda varsa
kızgın bir ayak izi
bu iz şems'in mi izi

işte böyle böyle kurdu mesnevi'yi

**şems'in ağırlığı
dudaklara dokunup da
ağza konamayan
bir bengisu gibi**

26.

**bağdat'tayız
dönüp duruyoruz yırtıcı kuşlar gibi
çevresinde bir darağacının
koparabilir miyiz acaba
etinden çileli etinden
dögmeli ciğerinden bir parça
hallac-ı mansur'un
kur'an okuyan yüreğinden**

bir ışık kapabilir miyiz
eriyen gözlerinden
bir bakış geçer mi içimizden
bir taş atarak
bir gül alabilir miyiz

elinde biten
günlük ekmeğini yarı yarıya yemiş
adam da gelmişti oraya
yağmur kapmış bir adamda gelmişti oraya
bilginler büyücüler su vurucuları
köle tüccarları çan onarıcıları da
sultan saçını tarıyan kadın
eski bir define arayıcısı
matematiğin bulucusu
fûsus okuyucusu
şeyh galib'in muştucusu
hazneder ve kütüphane memuru
hepimiz hepimiz ordaydık

bu pamuktan hafif insanı çekemeyen
darağacına yardımcıydık
gene de hepimizden ağır geldi
hallac-ı mansur'un vücudu

dicle kıyısında atlılar gördük
giysileri ilerdeki dönemlerin giysileri
hepimiz boşalmıştık
akşam eve dönen işçiler gibi
her yanımızdan altın akıyordu sanki
güneş soluyordu doğdu doğuracak bir sığır gibi

açıldı muhyiddin'in kabri
"ürkme mansur, benim" dedi
bir deniz kabardı sanki
denizde elektrik balıklarının gizleri
ayazmada bir çini
kimisinde bir parçası kaldı mansur'un
kimisinde darağacının izi

27.

mursiye'de tunus'ta mısır'da
kudüs'te mekke'de konya'da
malatya'da şam'dayız
yolları bir urgan gibi
ayağına sarmış muhyiddin'iz

güneş hep arkada biz öndeyiz
durmamacasına açılmış bir kabiriz
surlara işlemiş bir ölüyüz
duvarlara geçmiş bir diriyiz
başkanın önderin başkentinde
bir darağacı var ki
onun önünden geçerken
bir anda
mansur olup asılan muhyiddin'iz
hızır olup suda
anadolu'da
bir ses duyup
dönüp duran
hızır'ı görüp şems diyen
mevlâna olan
biz dervişiz
kendini kutsal yapraklar gibi
uçuşur sanan değil miyiz
kitap taşlarını eriten
yerine minare hayali
kubbe mayası ekleyen
hızır hardalından yakılar hazırlayan saralılara
vaktin delirmişlerine
sirenlerin sesinden
eflâtun büyüsünün yankısından kurtaram
kitaplarını kâbe yüzüğüne çeviren
bir site kuran sabah yelinden
bir uygarlık secdeden
kütüphaneleri meleklediren
muhyiddin'i arabi değil miyiz
doğu ankası
batı ankası
ş harfiyle uzlaşan s sesi
yeni bir vakit alfabesi
hızır'ın kelime denetçisi
şifre bağlayıcısı
gelecek zaman fiillerinin uzmanı
saatin anlamı
ayasofya şelâlesi
işte size birkaç görünüş
ak kara dünyasından
muhyiddin'in

28.

şimdi de ehramlar ülkesindeyiz
sağda musa'nın bayrağı dikili
solda firavun'un
vakit bir büyü vakti
bir büyü'nün öbür büyüden ayrılma vakti
park akşamı
denizi bir koşuda ata çevirme işlemi
beyaz elin koyundan çıkma vakti
yılan kutsal bir ödev yüklendiği saat
ki yılan böylece eski bir günahını ödeyecekti
ehramların ölüm saati
göz gönemi
yahya saati değil isa saati değil
musa saati
toprağın üstünde
toz içinde yapılacak bir şey var
bir değişim
işte bir değişim saati
insan tapıcılarından
mısır kadınlarından
ürpertili altın bileziklerin
bir daha verilmemesine
ödünç alındığı saat

firavun'un ayağının altından
fırladı bir karakedi
ve o ve onun halkı
bunu bir uğursuzluk saydı

gece yarısı nil'de
fosfordan bir timsah inledi
firavun ve halkı
bunu bir uğursuzluk bildi

bir ehram yıkıldı
mısır çarşılarından
geçen canlı bir çinli çıldırdı
firavun ve halkı
bunu bir uğursuzluk saydı

gökte vaktinden önce gülen
bir dolunay belirdi
israil

kendine yeni yeni gelen israil
bunu bir uğur saydı
şehrin horozları
bütün bir gün
ötüp durdular hiç kesilmemesine
firavun ve halkı
bunu bir uğursuzluk bildi
bir gemi battı akdeniz'de
firavun ve halkı bunu bir uğursuzluk bildi
geri dönmedi bir sünger avcısı
kraliçenin gözdesi
firavun ve halkı
bunu bir uğursuzluk saydı
nil'in üstünden uçtu
uçak büyüklüğünde yeşil kelebekler
kızıldeniz yeşilirmak oldu bir öğlede
yeni yeni kendine gelen israil
bunu bir uğur bir muştı bildi
bir çocuk doğdu
ve doğar doğmaz güldü
yeni yeni doğan israil
bunu bir uğur saydı
bir bilgin gece yarısı
bir incirin yaprakları altında
ibrahim'den kalma
bir sayfa yakaladı
ve ayağa kalkan
musa'nın kamçısıyla dirilen israil
kabrini yırtan israil
harmanisine bürünen yusuf boyu
bunu da son ve yeter bir muştı bildi
musa'yla büyücüler karşı karşıya geldi
israil ve mısır karşı karşıya geldi
kızıldeniz bir ceylan derisi gibi gerildi
kurumuş da olsa ağaçta
bir can vardı ki
o canı canlandırmayı
musa'nın eli bildi
ve ağaç civayı yendi
inanç yendi bilgiyi

29.

en çetin savaşıımı verdim o gece
iki dünya savaşı ondan bir yapraktı nerdeyse
ilkın anne ölümümü kullanarak geldi üstüme
sonra akılı kınamış bir kardeş yedeğinde
ne anne anneydi ne kardeş kardeşti gerçekte
anne ve kardeş biçiminde
bilmem hangi ülkeden devşirilmiş iki imge
kendi hayalinden iki kesitti belki de
ama ben güvenmedim bu belgelere
teslim olmadım yine de

sonra bir hortum olup beni çekti çektiyse de
düşmedim etin kızgın mahşerine
kollarım uzayıp uzayıp takıldı palmiyelere
başım çarpıldı tüy tüy kavaklara
yükseldim bir cin cenderesinde döne döne
sürüklendim en yaban denizlerden timsah siperlerine

aklımdan geçirmedim

bayrak indirmeyi

teslim olmayı yine de

sonra indim yine olduğum yere

sonra bir tırnak katranı gibi aktı çevremde
eridi kollarım ayaklarım en yılışık asitte
cama çevirip göğdemi de
okumaya çalıştı en yılgın kuşkularımı
ama bir nokta kaldı ki
yüreğimin yüreğimin yüreğimin yüreğinde
onunla ördüm kendimi yeniden
artık bana diyebilirsin
yeniden kendi kendini ören
teslim olmayı geçirmedim
bir kere bile içimden

sonra taş oldu toprak oldu oldu maden
övgülerle geldi ezilip büzülüp önümde
ateşler ulu ateşler yaktı adıma tepelerde
denizi uysal bir su gibi akıttı önümde
gecede ve gündüzde
aydan ve güneşten
ve akşamdan ve öğleden
sofralar donattı
keskin bir içki yaptı ikindiye

sabahı sundu sade bir kahve gibi
adıma anıtlar dikti kentlerden
dinlendirilmiş mermerden
aldansam belki buna aldanırdım
fakat ona taş yağdırdım
dört bucak ve dört yönden
arkamda ve yanımda
güçlü surlar vardı sûrelerden
onun uğursuz sesini yankılatmadan
kendine geri gönderen

öyle baştan çıkarıcıydı ki yüzü
yeni sürülmüş diyebilirdiniz cennet'ten
tüy tellenmiş tavustan
pul pullanmış yılandan
doğmuş gibi doğudan
bir çarpılış insandan
bir yamukluk melekten
insanı kavrar yıkar
bir ses gibi denizden
bakıştır aslandan
kavrayıştır ormandan
soğuk bir gecenin
aydın yüzlü ayından
ne örnekler ne örnekler
ne sarkıtlar ne dikitler
ne suluklar ne sarnıçlar
getirdi bir şamanın
köpüklü evreninden
yine de bir dirilik
bulmadım bunlarda ben
alı kızılı gördüm onda ama
karayı ve sarıyı gördüm
görmedim onda eser
maviden beyazdan yeşilden
bu bilgiyle kurtuldum
onun düzenlerinden
çocukluğumda öğretmişti annem
aldanışı aşmayı
köprüden düşmemeyi
saçaklarda kolaylıkla gezmeyi
yılan zehrini
çatlamış dudaklarla emmeyi

soygunda soyulmamayı
uçaktan düşülse de ölmemeyi
büyüyü farketmeyi bayındır bilgilerden
bir kelimeyle
ulu bir kelimeyle
yüce bir isimle

yılan oldu çevremde döndü durdu o gece
üfürerek camcı gibi somyanın demirinden
saldığım denizi aşmak için
kayıklar kırpardı seccadeden
geceyi çağırarak pencereden
kurumu derleyerek bacadan
korkularımdan ördüyse de ulu bir kefen
yatağı kabir yapıp bir ölü gibi durdum
yeter bir zamanın süre avında
dirildim bir örnek gibi mahşerden
anladı bende beni aşan kudreti
çekip gitti kapıdan
bir tahsildar gibi
uzun uzun direnip de
eli boş dönen

30.

bakır mangallarda
lokantalarda
kızaran vakti anlat
bir ulu cami avlusunda
gölgesinde güneş saatinin serinlediği
öğle sıcağında
topluluk namazını bekleyen
bir arı oğulu gibi vızıldayan
savaş anlarıyla
yaz bahçesine yol alan evin eşeği gibi
çocuklarla çevrili
**içindeki şimdiden büzmeye başlayan
bir tabutun vaktini anlat**
tabut değil bir kabile çadırıdır belki
kum getirin özgür çöller kumunu
pekiştirmek için direnişini
beş yanında duran bir şahin
göğe açık duruşuyla deyimlesin
elma kızarma saatinin

av çağrısını
bir heybe asın ayak ucuna
bu da boşluğuyla karınca çılgılığıyla
anlatsın bize
uzak ülkelere doğrulmuş
o yolculuk çarpılışını
annenin huzursuz hazırlığını
deniz kıyısında duruyormuşçasına
bakan çocukların
kalb çarpıntısını
son içilen sabah kahvesine
ilişen sorgulu at gözlerini
kardınlarca
gizlice baktırılan
kalburlarda düzenlenen
çingene fallarını
ve bir örtü üstünde
halep'te
o yaşlı tüccarın armağanı
dağlarda karşı tutulmak için
kuzey yellerine
alışverişten sonra
mağazanın loş ışığında
anlatılmış dağ öykülerinin
etkisiyle aralanmış bir armağan zamanı
ey kuzey soruları
ey güney cevapları
ey batı yankıları
ey doğu sancıları
anlat urfa'da
nizip'te bilecik'te cizre'de
büyümüş bir dicle kıyısında
yaz gecelerinde
ileri gidilmez
ve geri dönülmez
bir sevgi durağında
alçak damlarda
ansızın parlayan
bir teneke benzini
bir evden kaçan
içinde sakladığı isimle birlikte
bir kızın son hayalini

damlardan damlara koşuşulur
uyurgezer gibi konuşulur
bağrışılır bir kâbus çitinden
atlanır geçilir de
varılamaz alevlerin ötesinde
o genç kızın ateşte
aşkın ölümsüz geometrisi
kesilmiş son biçimine
yıllarca sonra bir gün
bir bahar gecesinde
açar özlü gençlik sandıklarını
saçları acıyla ağarmış bir anne
bir güney doğulu kadın
iddiasız anıtı
birinci cihan savaşı'nın
rasladığı biz kız entarisine
siler bengisudan arı
gözyaşlarını
anlat anlat bu gözyaşlarını anlat
bir gül gibi açan
her çocukta
vakti gelince
doğu çıbanlarını
öfkeyi aşan baba sesini
incir ağaçlarını ürperten
güz kuşlarının koşularını
komşu illerden gelmiş
ünlü konuklar için yakılmış
bahçeyi aydınlatan lüks lâmbalarını
bir duman kuzgunu olarak
batıdan gelip kentlerimize konmuş
fabrikaları

31.

ayın şakırtısına koştular
ayağın zaferini kutlarken
altın parçası çakıllar
ilk çocuğunu doğurmuş
bir kadından daha çok al tutmuştlar
akşam sütünü sağıp kadınlar
alçak dam kıyılarına dayandılar
hışırdıyordu meşeden haymalar

damıtılmıştı daha yeni
uykunun ilk kırağısında çocuklar
onlar da şangirtisından sarsıldılar

ay bir deprem sayrısıydı o gece
beklenen bir deprem hurmalar üstünde

şehir konukları gözcü oldu
ululardan biri sözcü oldu

bize ayı böl dediler
ayı böl inandır bizi dediler

birinin kılıcı bir meşale gibi
yandı gecede

biri bir roma senatörü gibi
bürünmüştü harmanisine

yeni bir şiire acıkmışcasına
develer de aya bakmaktaydılar

ay onlar içinde
yeni bir aruzdu bu dernekte

bize ayı böl dediler
ayı böl parçala bizi inandır dediler

ayı böl parçala dünyaya fırlatalım
sesin yeni sancağını
roma'yı bir kere de biz yakalım
haliç'i kuşatalım
zincir kıralım köle kurtaralım
çöl atını okyanus'a uzatalım
arab'ın ayağını
büyük denizlerde yıkatalım
bizi zamana fisıldayanı
biz dudaklarımızla değil
yüreklerimizle fisıldayalım

ey ay bölün ey dolunay bölün
doğudan batıdan
bizden görün
sana okuduğumu anladınsa
anladınsa nedir yerdeki bu serüven
bizi en derin deniz gibi
yosunlar gibi
döndüren
bu serüven

nedir anladınsa
bölün

batı korosu

o les éveils et réveils des rêves des abeilles du matin
les cas de séparation de nous des nuits de satan
les crépuscules des hommes incarnés des sultans
ressuscitées des jardins argentins du temps de l'ottoman

la lune est la seule souveraine des déserts frémissants
descent et monte sur les chameux fluorescents fleurissants
une vérité pour l'humanité connaissante
pour la cité prophétique un licite document

böl ayı yıkalım ayın ve ev'in içindeki yapıları
atalardan miras biçimleri
tazeleyelim beyaz badanayı
döndürelim üzümü üzüm sınırına
kanı kan sınırına
anne diyelim kardeş diyelim çocuk diyelim kadınlara
sıfır yüzdesinde turalım faizi
gömmeyelim toprağa
varlığından utandığımız kızı
böl ayı kurtar saralıları
ay çarpmışları

bir sülün

gibi elim sana dönerse

ay bölün

bir gülün

ateşten geçişinde

ne taşıdığını yüreğinde

an bölün

ocakların ağıtını yansıt

babasız kalan çocuklar için

ay bölün

koyundan ayrılmış kuzular için

baha da

tanrı aşkına bölün

bize ayı böl dediler

ayı böl bizi inandır dediler

ayı yerde ölçen

büyücülerden

bir dürbün dağı kurmadan

ay ayrılır
ay akar
incir yaprağından süt gibi
iki elimize

ay savaş gömleğidir
yırılır kılıcımızın ucundaki
bir hız buğusundan

ay yayılır
doğumumuzun doğusuna

ay bir lades kemiği
kırılır iki parmağımızın arasında
bu ziyafette

ay bir yaydır
örümcek ağı gibi ipekten
düşer bir kuş tüneğinden
yoksula un öğüten
kuş saçaklı değirmen
olan kucağımıza
ay yeni doğmuş
ölü anneli
bir çocuk gibi
teslim edilmiştir bize

biz ölümden
ve yalımdan arıttık
ay yerleşecektir
yerimize

aydan
yamuk yamuk gelen
bir yumuşak yumruktur
yağmur size

ayı
manastır damında gözleyen
konuşmaya konuşmaya unuttuğu dilden
öte
bir ses gözleyen
sesimizi arayan ufukta
rahipler anlar
belli belirsiz biraz
yazın ilk aylarında

geceleri olgunlaşan ayda
kirazlar bilir biraz

ay bir atın tayında toyunda

ayı böl ayı parçala dediler
ayı böl bizi inandır dediler

ayı bölmek için yeter bir bakışımız

bir el uzatışımız

bir kelime söyleyişimiz

ayı yüreğimizde diriltişimiz

yankısına dönüşümüz suda

ölümü anışımız ayışığında

hızır'la helâlleşmemiz

bir bengisu mehtabında

bir deniz buluşumuz altında

ay bölündü bir kasabada
yürüdük kaldırımlarda
kitap okuduk ayışığında
anneler son yemek izini yıkamada
çocuklar gündüzün
bıraktığını ararken ağaçlarda
bir güneş daha batmada
bir gün daha solmada
heykeller yaprak yaprak kurumada

ay bir iftar gibi üzüm salkımında
dolaşan bir mimar mermer bir minberde
döne döne inen
bir minareden
ayın bölünmesinden doğan elhamra
ay bir zeytin dalı kurtuba'da
mısır'da ışıklı bir hurma

öyle bir içki içildi ki
kırılan ay bardağında
altımızdaki atlar
soluk aldılar
asya'nın doğusunda
afrika'nın avrupa'nın batısında
kuruyan şehirler vardır
hızır
ay bölünüşünden dökülen

tüveyçler taşır onlara
ve o kentler
bir akşam
gençleşirler

ağrıyan gözlere
ayın tozu sürülür

durmuş meme
pörsük anne
ayın parçalanışındaki
sıcaklıkla
döner ilk iş gününe

**savaşlarda kur'an okuyanlar
ayı parçalara ayırırlar
iki ay parçasından
iner ordular iner askerler**

**çoban vardır
kayalara oturur
kuzulara değmiş çubuğuyla
ayı böler
ay bölünür
açılırken güller**

ayı
bu dünyanın yeşili
ikiye böler
öte dünyanın
akı

biz ayı bölersek
ay boyuna bölünecek demektir

ay
dalgalı bir suda
nasıl kırılırsa
bizim
bengisu pınarı
elimizde de
öyle bölünecektir

**ay bölündü gece gezimiz gibi
kopmamak için direnen bir nar kadar bile direnmedi
solunda ölen çocuk hiroşima nagazaki
sağında bir cebrail meleği**

kur'an ören bir ipek böceği
kentlere yaylalara
mezmur sesine önceden alışmış dağlara
sırtında bir evren taşıyan
sedef tenli atlara
ay köpüğü atlara
insan ufkunda ağaran
yeni adağa

gece eve dönülürken
kevserden
bengisudan
bardak bardak içmişcesine
her gören yarılan ayı
sarhoştu
yaralıydı
yarı yarıya
gerçek yurt ereğinden

bütün bunlar
hep bir tılsımdır dediler
ay bölündü
bu da bir tılsımdır dediler
kirli yatak tılsımdır
masaya büzülüp atılan
hâkî gömlek tılsımdır
batı doğuya gün eğriliğinde
çeliğin yüksek fırınında ağaran bir tılsımdır
ağaran gün tılsımdır

kapıyı çalıyorlar ay diye
pencerenin camını kesti
bir hızır akşamının elması
çocuk ve kızkardeş içerde

bir güz gibi
bir güz bağı gibi
bozuldu kalem

kâğıdın tiftiği atıldı bir anıtta
yolcunun coşuşunda
boşuna kınanmış
bir yolun kavşağında

yak yıldızlarını ayını ey kutlu gece
bir kurban gibi yeniden başlamak gerekiyor işe

32.

yaklaştır kıyameti
burda bir kadın ölmektedir
uzaklaştır kıyameti
burda bir kadın ölmektedir

yaklaştır sesi sesi
burda bir kadın ölmektedir
can vermektedir galata kulesi
burda bir kadın ölmektedir

işe yaramaz oldu göğüs borusu
neden dezenfekte ederler karyolaları
ölülere mahsus
islâv manastırlarını andırır
hastanelerde
haziran iğreti bir mevsim bu yerlerde
bu yıllarda
bir kadın ölmektedir

taş atmayın denize
taşınızı sonra
kışın geri verir size
kalp hastalarını
çıkartın en yücelere
getirin ağızlarına
en saf havayı döndüre döndüre
dondurmayı sunar gibi çocuklara
sunun ölen o yaşlı kadınlara

yaklaştır kıyameti
burda bir kadın ölmektedir
hatırlayarak çocukluğundaki
incirlerin yanında duran anneyi
alinyazısı döğmeli
bahçelik ocak taşlarını
çamaşırları hemen kurutan güneşi
ailenin toptan dalgınlıklarında
çamaşır yutan inekleri
çok kez bir kadın elinde kalmıştır yarısı bir gömleğin
ineğin kursağında boya vermektedir yarısı
insan çamaşırını yiyen inek
içine insan kokusunu sindiren çoban uyruğu
ne düşünmektedir dersin

bırak bu kuşkuları bu düşünceleri
yaklaştır kıyameti
uzaklaştır kıyameti
bu gece göğe çıkma mucizesi
miraç gecesi

yok mekke sokaklarında
bir çıtırtı sesi
şimdi vaktidir
cinlerin dünya uçlarında
kur'an dinlemesi

yaklaşırlarsa yanacakları
uzaklaşırlarsa donacakları

bir ins ve cins kıyameti
suların gecede parlayış saati
istiridyelerin açılış vakti
genç kadınlarda süt artma mevsimi

yaklaştır kıyameti
uzaklaştır kıyameti
bu gece
miraç gecesi

üç kişi gidip doğuda durdular
diktiler yeşil sütunlar
meşaleler yaktılar
göz oldular gördüler
kulak olup dinlediler
bilinç olup bildiler

mutlu arabistan toprağında
yükselirken seherde bir toprak kokusu
ki soy develerdir onun birinci tiryâkisi
şam'la mekke arasında
su serap hurma ve ateş arasında
yol alan şafak kervanları
bilirler miydi
bir gök yolcusunun gözlediğini
geride bıraktıkları izleri
konakladıkları konakları
yedikleri yemekleri
alışverişlerini
kölelerini
martılar da uçarken
iyi bilirler denizin dibini

**peygamberler de
birer deniz avcısı değil miydi**

kudüs'te
kazırlandı kaya
yerden yükselmeye bir parça
ata binen süvariye
ilk dayanak ve ilk adak
şehit gidişine kasaba taşlarının katılığı

**isa da gelmişti
arkasında bir fosfor çizgisi
musa da gelmişti
çevresi ateşbir çemberdi
zeytindi sağı kudüs'ün
solu volkandı
yusuf da gelmişti
sağ yanında bünyamin'di
süleyman da gelmişti
gelişini kadim bir karınca bildirmişti
dâvud da gelmişti
yankılanmıştı
gür bir demir sesiyle
mescid-i aksâ'da
ayak sesi
eyyûb da gelmişti
kudüs iyileşmişti
lût da gelmişti
tuz diye bağırmıştı
havada bulut
salih bir gök gürültüsünü
muştucu göndermişti
zülkülüf'dü salan
kudüs gecesine
yer aşkın bir boya gibi
yeşil kelebekleri**

cami'nin önünde arkasında
melekler vardı gümüş defterli
gümüş kalemli
peygamber imamdı
kıldılar namazı
melekler ve peygamberlerle
miraç gecesi

yarasasız bir geceydi
yaklaştır kıyameti
uzaklaştır pişmanlığı
derinleştir saati
bu gece
miraç gecesi

sonra her şey şekildi yerli yerine
bir çöl önünde
yalnız kalan o peygamberdi
en umutsuzluk anıydı sanki
ismail'in üstüne dönen bir bıçak saati
şit'in eteğinin görüldüğü
saklandığı zeytin içinde
zekeriya'nın söz orucunun
faydasız kaldığı vakitti dersin
birden göründü burak

burak aldı be gitti peygamberi
yıldırım çeken bir paratoner gibi
bu yürüyüş titretiyordu cebrail'i
ürpertiyordu o vahiy erini çemberini
eritiyordu kelimeleri
emiyordu bahar başaklarındaki
ses sütünü göğün şiddetli çekirgeleri
sabır tek başına yönetiyordu töreni
hızla geçiyordu göz önünden
panoramik isa musa belgeleri

sonra bir boşluğa varıldı
hızla bitmişti burak'ın saati

burak yağdan çekilen kıl gibi çekildi
cebrail bir iki adım daha attı sonra geri çekildi
bir iki yanıkla atlattı bu direnişi
çünkü yükseliyordu karşıdan
son sınırların silüeti
yürüyordu insan üstüne
dört koldan ırmak ırmak
ateş kenti
öz ülkenin volkanı
peygamber ancak refref'le geçti
ateşi yardı
yatıştırdı kabaran suları
zırh yaptı sûreleri

her biri alnında inci taneleri
terdi
zaferdi bu
zaferdi
ağarıyordu doğu
yemen seheri
gibi bir seherdi bu
ateş bile bir bâdısabaydı
sular bile bir bâdısabaydı
refref bir bâdısabaydı
sûreler bir yeşil bâdısabaydı

sonra
refref de durdu geriledi
peygamber geçti atıldı ileri
ileri ileri sütunlardan ileri
taş heykellerden ileri
kelimelerden ileri
gün doğuşundan doğusundan ileri
kalbden öteye ileri
düşünceden ileri
yalnız aşktı sevgiydi onun pelerini
alnını kurulayan anne eli
sonra gördü ve bildi görüneni
görünmeyen görüneni
atıp bütün köprüleri
tattı o tek denizi

haber verin insanlara
peygamber gitti geldi
bu bir düştü düş değildi
sizin yaşadığınız bir düştü belki
düş değildi ama o'nunki
düşten bir uyanıştı
bir dirilişti toprakta
haber verin insanlara
sabah olur olmaz
horozlar artık bundan sonra
başka türlü ötsünler
ve dağıtın dostlara
gök armağanı
namazı
beş kere

günlük bir miraç gibi
ki gidip geldiğine
en büyük bir şahitti

33.

sütunlar çökse ne dersiniz
save gölü kurusa
ne dersiniz
sönmez ateş sönse
geyikler durulsa yezbül dağında
çölün davulu çalınsa çalınsa
kabile süt kabileleri duygularında
dağlar ağlarsa
başaklar sararsa
ne dersiniz

bir çocuk doğdu amerika'da
bir zenci zincirinin şiiri
ve bir çocuk avrupa'da
radyo bulucusunun dedesi
savaş koparan çocuklar
şairler sultanlar müneccimler
bu gece doğdu
sabaha vardılar
mekke'de
küçük bir evde
zeytinyağından bir lâmba
odalarda
dönüp duran yaşlı kadınlarla
loş bir salonda
bekleyen büyükbaba
amcalar dayılar
bir sır söyleyen yaşlı adam da var
gece yanan anne
aydınlık bir bardak uzandı
beyaz bir yastık kıyısından
hızır eliyle içilen sudan
meryem'in duyduğu kelime gibi
kabartmalaşıyordu
içinde yavaş yavaş
sağ çocuğun çizgileri
altın getiren bir deniz gibi
aşılıyordu buram buram güz engebeleri

arafat'taki çiçeklerden
gelen bir akşamdı odaya
yumuşak tenli rahibin bildiği
hazırlık olsun diye olaya

hurmadan bir kentin sesini duyan
meryem çarşafı açıyordu
suya bırakılmış çocuğu
kurtaran kadın âsiye
savıyordu al kadınları dışarı
çok melek vardı ki
doğan günün yüzünü fırçalıyordu
ayın yüzünü cilâlıyordu
ateşini tazeliyordu
cinlerin bâkireleri
kabartmalaşıyordu
içinde yavaş yavaş
sağ çocuğun çizgileri
altın getiren bir deniz gibi

ağır madenini duydular
atlar
nur dağı'nın
yeleleri gelişti yönünde
ilerdeki savaşların
develerse
köpük saçıyorlardı ağızlarından
yüksek bir bilgi sarhoşluğundan
düğünlerde

akan suyun sesi değişti
esen rüzgârların doğrultusu
gün döndü
açtı mevsim
akarak doldurdu
kan boşluğunu gül
volkan boşluğunu gül
şarabı köpüklere
boğup geçen süt
süt devrimi

istanbul'da bir balıkçı
haliç'te bir hayal gördü
gitti eve
yorganlara saldırdı

bizans sarayında
kristal bir kadeh kırıldı

bozuldu durdu
güneş saati
kudüs'te

roma'da
zindanda
ateşlerden geçmiş bir adam
hiç konuşmayan yıllarca
doğruldu
ayağa kalktı
yüzü ay olup aydınlandı
günaydın dedi
günaydın

ey kutlu anne günaydın
ey doğan çocuk günaydın
kabaran deniz
günaydın
koşan muştı kölesi günaydın
günaydın bütün insalar
günaydın yeryüzünün yüzakı müslümanlar
günaydın
kur'an cebrail
günaydın
sûr israfil

günaydın başbuğlar
fetih sûresi'nin
gerçekleştirimi oldular
mevlüt yazan şairler
umutsuz insan için
ufuklarda
toz koparan veliler
yüreğinde bir denizi
çalkalayan kadınlar

günaydın
alnında ter birikmiş
ekmeğini kendi
elinden devşirmiş
işçiler

sabır yaprakları
günaydın

kur'an'ı kentlere sindiren
kişi sulh zamanı
gözün aydın olsun
günaydın

kanını savuran susamış rüzgâra
savaş zamanı
sancağı
kanının basıncıyla
dimdik duran
şehit
günaydın

**günaydın tevrat'ı aslından okuyan
incil'in öz sesini duyanlar
gerçek musevî gerçek isevî
gerçek hıristiyan
havralarda
manastırlarda
kendilerini çekip çıkaran dernekten
gün yüzüne özlem çekenler**

günaydın
bedir'de yermûk'ta
hendek'te uhut'ta
birinci cihan savaşı'nda
yemen'de kafkaslar'da
can verirken bile
salâvat getiren
şehit olurken
tekbirlerden
bir cennet kenti yükselten
dudaklarında

34.

diyarbekir'de
kemerler kırılmıştır sıcaktan
gündüzde bile
bir toz var yaz yarasalarından
bir akrep kabartması surlarda asur'dan
güneşi bir taş gibi fırlatan
dicle'nin köpüklü dudaklarından

aslan başı çeşmelerden
taçlı güneşli aslan heykellerinden
lâtin harfleriyle yazılmış
kaç kitap gelmişse bizans'tan
eriyecektir bakır gibi mahzenlerde
karartacaktır yapraklarını
yükselen bir duman zamanı bodrumlardan

bal aktı incirlerden
yağ aktı zeytinlerden
yeni bir ülke buldu narlarda
türlü hastalığın bakıcısı arılar
en küçük minicik bir zikirdir karıncalar
kızgın taşlar üstünde
dizilirler bir tesbih gibi
evrensel bir tesbihtir
nuh tufanı'nın armağanı

arılar karıncalar
filler güvercinler
cudi tepelerinden
yayılan akan
mezopotamya'ya
dünyaya
nasıl ki
filler görürler düşlerinde
hindistan'ı
ve çölü ev develeri
bir şaman gibi coşarlar
haykırırlar ip kırarlar
saray yıkarlar
ağızdan ak bir köpük gibi savururlar
içlerinde serap biriktirdikleri
bir özlem öfkesini

iran bir kalkan gibi döğülür
rum bir mızrak gibi dağlanır
asya çalkalanır
avrupa bozbulanık buğulanır
havralar sallanır
manastırlar şaraplanır
yeni bir yumurta çiftliklerde

horozların ağızlarından
arada bir çıkar insan kelimeleri
mağaradaki suyu
fısıldar güller
yeni bir kelime var
hep dağlara bulutlara doğru yürür uyurgezerler
akraba arar vâdilerde
yeni bir akraba cüzzamlılar
bir kurtulmalık bekler ufuklardan
esir fıçılarında yılanmış köleler
çözülen şimal bağlarında
küflenmiş üzüm kefenleri
sülük sebilleri
büyü devletinin öyükleri
hepimiz için çek çileyi
ey mekke sabahlarının konuğu
içimizde yağın yağmurdan
saçlarımızdaki çiğden
bir havuz taşıyan kaya kovuklarına
ibrahim bucaklarına
yaprak yaprak açıp okuyan hira'ya
orada kabul edilen ilk kelimeyi
öğretmen gibi ders veren öğrenci cebrail'i
cebrail en yüksek matematik
yok eden geometrileri
bir sembol ülkesi bir cebir ili
arılara bal yaptıran
şarap doldurturan en soy kafatasına
çocuk doğurtan
üçyüz yıllık uykuları
sur gibi burçlar gibi yükselten
ölü dirilten
karınca konuşuran
ay bölen bir bilginin dili
tanrı sesi
tanrı deyişi
seheri bir elektrik akımı yaparken cebrail
bir sancak gibi indirirken şafağı
zincir gibi boşanırken kubbelerin kıyameti
hepimiz için çek çileyi
ey babasız büyümüş

**görünüp kaybolan bir hayal gibi yitirmiş anneyi
iki dünya
cin ve melek beyi
şairlerin örtüsüne özendiği
gölgesiz peygamber**

çek bizim için de çileyi
getir bütün yılgılara
gözde ve içteki yaralara
çelikten onarış olan o ilk kelimeyi
hira'nın minyatürü
bile en güçlü bir doktordur bize

bu sıtma başka sıtma
ey kadın örtebilirsin örtebildiğin kadar örtüleri
bu üşütme ne güz ne bahar üşütmeleri
ne kış ne yaz üşütmeleri
ne bulut ne deniz
ne dağ ne ırmak üşütmeleri

yeni bir kitabın

bir yolculuk dönüşünün

bir yaprak çevrilişinin

mevsimin ilk yemişinin yenişinin
nar tadmanın karpuz kesmenin
kevserin

büyü bozmanın
ateş söndürmenin ve yakmanın
su kurutmanın fışkırtmanın
gölge boşamanın üşütmeleri

kalk ey örtülere

bürünmüş peygamber

at üstünden

seni ülkelerden ülkülerden

ayıran örtüleri

kalk ey
örtülere bürünmüş peygamber
bu sıtmayla iyi edeceksin
tifoları vebaları
insanlığı kâğıt kâğıt
buruşturan cüzzamı
çan sarasını
havra harmanını
göğüyle gönenen harran'ı

çile çömleği iskenderiye'yi
sen dirilteceksin
atlarına okyanuslarda su vereceksin
sen vereceksin bengisularını
son susayışlarında şehitlerin
geri vereceksin
antik dönemlerde çalınmış hakkını mermerin
isa'nın musa'nın ibrahim'in
safa ve merve'nin
hacer-i esved'in
cennetlerden çağlayan
nil'in firat'ın dicle'nin
sen arıtacaksın
bu kelimelerin lâvlarıyla
lânet volkanlarını
sen devşireceksin menekşelerini
en yüce dağ doruklarında
gözlerin kanatların
gece secdelerinin
muştı siperlerinin
ilk günlüğünü
sen yayınlayacaksın
sen kuracaksın
seher çocuklarının
tek kentini
sen bildireceksin
dünya geldi geleli
en önemli haberi

35.

babam düşünmüştü bir vakitler bedir'i
hendek'i uhut'u huneyn'i
mekke'nin alınışını
rusya'da esirken
birinci cihan savaşı'nda
kar yağıyordu bakû'da
önce bizim aldığımız
sonra geri verdiğimiz bakû'da
dolmuyordu açık pencereden
bir güney ayı ve baharı
ne de bir sansar samur
yosunlu bir su içinde

yalnız ta uzaklarda duyulan
bir zindana ışıklı kapılar açan
kur'an'dı tek avunuş tek umut tek düşünce
savunuyordu
tutsaklıkta onu
en kesik belgelerle
kadifeden meleklerle
namazlar içinde yürüyen
bedir'in kılıçlar korusu
hendek'in kent getiren kıvılcımı
kuşatmasaydı çevresini
olmasaydı koruyan bir çerçeve
mekke'ye giriş ve dönüşten bir barış kupası
bir tat bırakmasaydı ağzında kevser iyimserliğinden
sûreler bir bengisu olup
akmasaydı ellerinden başından yüzünden
dayanabilir miydi
ezilen kırılan kılıçtan geçirilen
bir esir kampında
bakışları acıdan donmuş bakû'da
isa ve meryem adına mumlar dikilirken
ekmek ve eşitlik adına başlar kesilirken
evren de bu kıyamete
katılırken doluyla kara şimşekle

.....
kardeş kardeşi vurmuş ama bedir'de
yeni ve gerçek kardeşlikler kurulmuş
çiçek çiçeğe durmuş bahar gelmiş
çocuklar kurtulmuş
kılıç akmış geri hurma getirmiş
bir kılıç fırat'ı alıp getirmiş
kan akmış ama sular durulmuş irin durmuş
bir kılıç dicle'yi taşımış ucundan
ta
mekke'ye kadar
bir kılıç nil'i ikiye bölmüş
içinde firavun fosilleri görülmüş
peygamber arafat'ta
taşıyordu bu karlar
şimdi söyleniyormuş gibi seslerini
"kâbeye giren kurtulmuştur
bana gelen kurtulmuştur

bu eve giren kurtulmuştur”
giriyordu o kılıç oğlu kılıç
o son ateş osmanlısı
rus tutsaklığı falan dinlemeden
kâbeden içeri
dönüyordu yorgun rus askeri
ebrehe'nin fili gibi
titreyerek ürpererek
kamp kapısının önünden gerisin geri
babamsa okuyordu boyuna okuyordu
fetih sûresini
fetih sûresini
zaten yoktur bir yenilgi sûresi
her sûre bir bakıma bir fetih sûresi
her âyet bir ülkeye bedel bir erdir
her sûre cihana bedeldir
kur'an'sa arşın manifestosu
reddin reddi protestosu
her eri hızır olan bir ordu
başbuğların başbuğu
öç değil öçkırandır
sevgidir
evrenin memesinden sevgi sağandır

.....
çocuklukta okunmuş cenk öykülerinin
hayber kapısının zorlanmasının kelimeler arasında
kış geceleri babaya sorulan soruların
açıklanması anlaşılmaz eski bir kelimenin
en son anda
gelip kurtaran ali hayâlinin
düldül'ün ayak tozunun
zülfükar ipeğinin
kafkaslar'da
savaşta ve tutsaklıkta
ağın balığı çekip alışı
toplayışı gibi denizden
alışı olurmuş
daha ölüm gelmeden
ölüm gibi gelen
umutsuzluk kıranından
korku heyheyinden
ölüm samından

.....
bu çölde bu uyumsuz evren tüneğinde
er olan asker olan yalnız biziz
bedir'in ve kur'an'ın askerleriyiz
armağan götürürüz kentlere
gök armağanı kur'an'ı
açarız dünya önünde bu sofrayı
kim ki tanrı'ya dayanmamakta dayanmakta kendine
yakarız kendisini de kentini de
kim ki ortak olmuş yoksulun yarı ekmeğine
kendini bir yerde bulur
ağzını ekmekle birlikte bir başka yerde
kim ki tanrı kullarına bakarsa yukardan
kartallarca inişimizi görür ansızın yukarlardan
kim ki sesini yükseltmek ister tanrı sesinden
deriz, ey rüzgâr önündeki sinek, işte basra körfezi
buyur yeryüzü cehennemi
buyur gökyüzü cehennemi
kim ki daha yukarı tutar surunu yapısını kâbe'den
biz bir orduyuz çatlayan yer, yarılan kaya
fıskıran kaynar su depreminden
bileğimizde hayber'in döğmeleri
yüzümüzde gülbeyaz bedir demetleri
saçımızdaki kına hendek çiçekleri
belimizde en sağlam kuşak
mekke fethi'nin kemeri

36.

âyet âyet sûre sûre yürüdüler
mekke'den medine'ye erdiler
gün oldu mağaraya girdiler
örümcek ağını pekiştirdi bir gecede bin yıllık
güvercin bir kerede bıraktı sıcak yumurta
yeni doğum yumurtası bir yıllık
inançsızlar sedefsizler gelip gelip döndüler
değişimi büyük dönüşümü

**taş içindeki atan bir çift kalbi
göremediler işitemediler sezemediler**

onlarsa âyet âyet sûre sûre yürüdüler
sessiz bir kıyamet gibi yürüdüler
ömer de gün ışığında kılıcını kuşanarak
yayını gererek bütün gerginliğiyle

yiğitliğin en ulu forumu gibi
meydan okuyup meydanlarda
çıkıp gitti
yatansa ali'ydi peygamberin yatağında
ölümü komşu gibi konaklayan kutlu döşekte
ateşe dayandığı gibi ibrahim
sabretti yılan zehirine ebûbekir
yılan zehiri kamış şekeri gibi geldi ona
zaten yılan da
süslü pencereli
aldatan pancurlu
ama her şeye rağmen
içinden cennet görünen
bir kamış değil miydi
onlar ki bir ney gibi çalarlar yılanları
içinden okurlar pencere içinde pencere uzayan bir mesnevi
açarak iki ak kanat
gitti arkalarından osman
hepsi geçerek bir çile mağarasından
kardeş ve oğul ana ve babayı
baba ocağını ata yurdunu
gençlik bahçelerini
atarak bir çırpıda bir yana
yüreklerinde bir yurt özlemi duysalar da
çölün kızgın taşlarını
yapıştırarak gördükleri özlem hayallerine
yürüdüler ve gittiler arkalarından
yol patika dağ ve mağara
yabancı keçilerin bağış dönemi
sona erince
her türlü azap ateşi yenilip çekilince
seraplar ve sanrılar bitince
göç bitti
(göründü gönlün sularında
uyandı tatlı bir sabah havası
ve karşıladılar onları
yollarda
kent sokaklarında
anıt gibi erkekler
damlarda ufku giyinmiş kadınlar
gök çiğinin tüveyçleri çocuklar
yeni bir yürüyüşün

yer sarsan gök titreten
yürek yumuşatan bir yürüyüşün marşıyla
<bir gün doğdu üstümüze ay doğdu
ufuktan
yükselen ve hep parlayan>)

37.

siz bir pastanede oturup kıyameti beklersiniz

annesinin ölümden önce tabutlaşan

karyolasının başı ucunda

bir yaz hafakanında

ister istemez kendini

kıyamete alıştıran bir kızıdan

daha becerikli misiniz

taş kıranın alnından akan

terde

ekşimtirak bibersi bir kıyamet

eserin çile çizgisi

artıp da dökülen şarabın tortusunu

yalayan bir köpeğin yürek ezgisi

kudüs'te bayrak değişimi

ağlama duvarından

ağlayarak çekilen

gülerek yaklaşan asker mevsimi

isa adına isa

akşamın kristali katedrallerde

çarmıha gerilmektedir boyuna

iki bin yıl önce değil

asıl şimdi

bir zeytine bir sulha

götürmek isteyen musa

adına asıl şimdi

kan ve savaş öpüştürüyor

filistin'de israil

ve ekmek adına toprağa atılan oç tohumu

doğudan başlayarak

büyütüyor karamuğunu

buğday susuyor

konusuyor karamuk kuşağı

gök yarılmadan

su çekilmeden

anne unutmadan yavrusunu

dağlar atılmadan
bunlar mıdır kıyametin işareti
doğan gün diyor yakın
batan gün diyor yakın
akşam tanığım diyor
gelecek olana
katlanacak tomara
kaya içindeki kadın izine
suların tepelerden şimşekle ineceğine
sağır bir çağlayanın
göksüz bir depreme tufana
çocuğun doğuya
yatağındaki sıcaklığın batıya atılacağına
ey su durul durul ki
ben de senin gibi
tanık olayım
gelecek olan
mercana bakayım da
süngerini çekeyim de dürbünü olayım bir saatin
sarhoşmuşça konuştuğu develerin
atlardan fırlayıp çıkan koşu çizgilerinin
büzülme güzündeki memelerin
saatinde bir heykeli
ben yerleştireyim denizdeki fiçıya
kırılan heykelleri fiçılara
bırakırlar arka arkaya sular
dicle'ye ve fırat'a
kara incir hoşafına
katarlar aklın mayasına
tarih katranını
ben denizlerin çok gördüm
öğleleri beklediğini o heykelleri
denizin uyurgezerliğinin sayıkladığı o mermer kırma dönemini
yatakta bir kıyameti bekleyen
çınar gibi değil
sarmaşıklar gibi yaşlanmış
gözleri görmez olmuş
elleri tutmaz olmuş
savaş görüp kurtuluş belgesi aramış
eski askerler vardır
dut toplarken
ölmüş kocasını

ve çocuklarını
bir kıyamet gibi düşünen
yaşlı nineler
ağzın yalancı dirilişi dondurma
çekilen bir ordu gibi uzaklaşan
akşam tepelerinin bağ bereketi

içindeki ölüden çok

dışındaki taş örtüsüne önem verilen kabir sefaleti

toprağı ölüyle donanmış bulanmış değil
ölüyü toprağa indirgeyen unutuşun kara kışı
kış yine geldi karakış yine geldi
beton apartmanlar titredi
asfalt bir eşeğin tırnağında eridi
katırlardan beklenmedik bir ses yükseldi
denizlerin karaya gelen ucu
bir lanet çingırağı gibi
beddua mercanını taşıdı yaraya

38.

kıyamet gününden önce

hızır çekilecektir yeryüzünden

sonra yeşillikleri yaylaların

eski zaman duvarları gibi yükselen çınarların
çinilerin minyatürlerin duayı ansitan boyaların
güneşte bir kuş gibi çırpınan kasabaların
göz ağrısı getiren tozların
yeşili kırmızısı sarısı çekilecek önce

evlerde avlularda duyulacak bir eksilme

yoldan bir ölü götürüyorlarmış da ezmişler gibi

çıkacaklar dışarı ama

yollar ıssızdır sonsuzca

hızır'ın gidişiyle birlikte

yol ıssızlığı geliştirecektir

yaşamıştı bunu bir anda

daracık bir odada

peygamberin baş ucunda

ali

peygamberi yıkarken buruşmuştu dünya

deniz gibi vahşi mercanlar gibi yakıyordu elini sıcak su

ömer bir horoz sandı dünyayı

boğazında keskin bıçak

ölümünde peygamber'in

**ebûbekir dört yanında çırpınışını duydu kanadının cebrail'in
topraktan yükselişini sûrun
iç odalarda
çarşaf arkalarında
ağlarken peygamber kadınları
duydular kıyameti bir anda
daracak bir saatte**

sonra ali odanın yalnızlığından
dört duvardan bir fısıltı duydu
göründü sancakların en yeşili
ve ordusuyla birlikte mehdi
belirli bir süre geciktiren kıyâmeti
kıyamet elinde bir belge
bir tüy gibi hafifleten kıyameti
mehdi
şehitlik yapan ölümü kıyameti
mehdi
bereketin geri gelişi
kıyametin birinci fecri
hızır'ın ete kemiğe kavuşması
bir kadir gecesinde
seçilenler seçildiler
39.

bir kadir gecesinde
dönüşmeye başladı kaderi
yeryüzünde
karınca azabına uğratılmış müslümanların
en yoksulu insanların
en çok ezilmiş
ezilmişlerin bile ezdiği
acımalarından yenilgileri
susan susturulan
değiştirilip dönüştürülen
tarihi ekşitilen
faydalanılan şelâlesinden
**ama içecek sudan yoksun edilen
sökülüp atılan coğrafyasından
bağbozumu mantığından
çocuklarına düşünce tozu serpiyen
kuşlukta kuşkulu
öğlede eğlenen**

bir küme yapılan halkı
götürülüp uçurum kıyısına
bir ölü kuzgun gibi bırakılan kenti
güneşin batmakta erken davrandığı
her gün son akşam gibi gelen bir akşamda
cam kesmesi bir konakta
ölüm dirim toplantısında
bir gül ansızın patlayıp açılacak bir saksıda
ve kalkacak bir insan ayağa
ve ışık ışık ışık
arkasında solunda ve sağında
ve uzatacak ellerini dışarıya
ah bu ne beyaz ne beyaz
musa'nın elleri
ve yüzü isa yüzünün benzeri
sonra bir değişim daha
kendinde özetleyen bütün peygamberleri
son peygamber'in kendisi sanki
hızır da işi bitip de aradan çıkan köprülerin en yükseği
40.

konuşacak mehdi
geldi derleniş günü
derleniş toparlanış vakti
artık her gün her gece
bir kadir günü ve gecesi
kur'an iniyor dağlardan tepelerden
yağmur onun yedeğinde
horozlar en keskin sesleriyle ötmede
koyunlar ışıldıyor yünlerinde
yeni ve keskin bir bilgelik keçilerde
doğudan batıya bir şimşek atlardan
heyamolalarla inip çıkan
bir eleğimsağma develerden
kadınlar örtünürler meryem örtülerini
bacalar yeniden tüter
odunların en sertinin yanışından
bırakarak gökyüzünden bir ocak sisi
dağlarda bir başka coşkunluk çağlıyor
menekşede çiğde kekikde ses var
bir vahiy uğultusu arılarda
karıncalarda hikmet suskunluğu

barışı ve çalışkanlığı sağduyunun
derleniş toparlanış diriliş saati
geldi
yükseldi bir ağartı müslüman ufuklardan
müslüman mevsim ve iklimlerden
kelimeler sıçradı yıllarca beklemişlerdi taşlarda
bir başkalaşım oldu yazılarda
seslerin durduğu yerde
gizlice süren bir âyet sonu yumuşaklığı
duruşlar bir sûreden inmişçesine ağırbaşlı
davranışlar ölçülü tartılı
büyük dönüş başlamadan önce
kendini bırakarak evrenin koştuğu o bütüne
bir kanat çırpmasıyla karıştığı varlığa
düzeltip dünyayı yeniden
toplumu diriltten insanı erdiren
şeytanı bir duvar ucunda sıkıştıran
dam saçaklarında koğalayıp
eski sınırına iten
kentlere mutluluğu
bir ikindi anıtı gibi getiren
her eve mermer dağıtan
şelâle paylaştıran
kan kanalı uzatan
engebeli bir gebelikte
yatağından korkan kadınlara
süt verin süt verin çocuklara
alarak nar incir gibi yemişlerden
şit evi sığınağı zeytinlerden
meryem'in dayanağı hurmadan
tükenin var olun varlığıyla varlığın
ki göreceksiniz kesin kesin
yüzünüzü nereye çevirerseniz çevirin
o'dur var olan var eden
biçim veren değiştiren
dağıtan toplayan
hiç olmamışa çeviren
bir çırpıda gelip
geçmişe döndüren zamanı
sesi seslendiren yeri yerlendiren
sonra açıp yeli yürüyen bir kabir gibi
içine yeri yerleştiren gömen

bir kan pıhtısından meniden
bir insan türeten
sonra onu büyüten
sözüne kulak yapan ağız yapan
işine onda bir yetenek özü mayalandıran
inaniş veren sabır veren
kur'an'a da şeytana da
eş yapan yoldaş yapan sırasında
bir örtü gibi birden açan dünyayı
sonra birden toplayan ortalığı
en büyük kolleksiyon sahibi
kafataslarından kemiklerden
güneşten aydan yıldızlardan
cennet ve cehennemlerin
kaybolduğu doğduğu girdabından
her çağ bir başka ses
duyulan mızrabından
doğmamış ve ölmeyen
gelmemiş ve gitmeyen

Sezai Karakoç